

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Abortuum procuratio quantum crimen?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

bus, non singula singulis prodesse. Hæc est, in Mundo, discordia, & discordia concors; qui Mundus quemadmodum habet principia rerum producendarum, ita debet & habere earundem finiendarum. Nihil nasceretur, si nihil interiret. Desinerent existere mutationes, nisi ortus & interitus vices alternarent. Diuinæ sapientiæ consilio, soli succedit hiem, hyemi ver & æstas. Denique *unius corruptio, est alterius generatio*. Quæ disponere, & per secundas causas, est supremi Gubernatoris, qui apud se *mensuratos habet annos, menses, diem, & horam vita*, in qua quisque cedere debet, & locum dare successoribus: siue natus, siue non natus. De terra sumus, in terram omnes debemus reuerti.

Serius, aut citius metam properamus ad vnã.

III.

Quod si verò quis, ob hæc, naturam accusat, cur eam non vicissim laudat, ut quæ non solum, aduersus sterilitatem, verum etiam ad abortum cauendum tot remedia suppeditauit? Immo cur non accusat ipsos parentes, & matres, ipsa Medea crudeliores, quæ sua culpa tot abortus & faciunt & patiuntur? Non enim tacebo de ijs, quas carnifex sui esse juris ait, quæ, ut virgines putentur, nõrunt quid edere, vel bibere debeant, ut fatum in utero occidant, aut omnino sterilefiant. *Si rixati fuerint viri, ait vetus lex, & percusserit quis mulierem pragnantem, & abortum quidem fecerit, sed ipsa vixerit: subiacebit damno, quantum maritus mulieris expetierit, & arbitri iudicauerint*. Ad eum etiam casus non fuit impunitus. Quid malitiæ debebitur? In civilibus legibus ita Paulus decernit. *Qui abortionis aut amatorum poculum dant, et si dolo non faciant, tamen quia mali exemplum res est, humiliiores in metallum, honestiores in insulam, amissa bonorum parte relegantur*. Quod si eo mulier, aut homo perierit (intellege foetum jam animatum) summo supplicio adficiuntur. Grauius SS. PP. loquuntur. D. Hieronymus: *Sterilitatem, inquit, præbent hodie, & nec dum sati hominis homicidium faciunt*. Affonatus D. Augustinus, cuius hæc sunt: *Nulla mulier potiones ad abortum accipiat, nec conceptos natos occidat. Quæ mortiferas potiones accipit, ut non concipiat, quanto scunquæ parere potuisset, tantorum homicidiorum est rea*. Pressius Tertullianus: *Eriam conceptum ad-*

Sap. 7. 30.

Psal. 38. 6.

Gen. 3. 19.

Exod. 21. 23.

L. si quis aliquid § Qui abortionis ff. de Pœnis.

S. Hieronym. ep. 22.

Tertull. ad-uicifus gent.

huo

huc in utero, inquit, dum adhuc sanguis in hominem delibatur, dissoluere non licet. Homicidij festinatio est prohibere nasci. Nec refert natam qui eripiat animam, an nascentem disrumpet. Homo est, qui futurus est, etiam factus jam omnis in semine.

Neque opus est, tantos citare Patres, ad eam hanc res barbara, immanis & naturæ inimica est, ut vel ipsi eam Ethnici sint extremè detestati. Neque verò juris Consulti tantum, sed etiam medici, sed historici, sed oratores, sed poëta contra hanc pestem calamum & linguam strinxerunt. *Abortivum dare, inquit ille, nulli unquam fas est. Vi enim Hippocratis testatur oratio, tam duri reatus conscientia medicorum innocens officium non debet maculare.* Immo Hippocrates juramento Medicum cavere voluit, ne cuiquam abortivum (Græcis ἀμβλαβιδιον) daret. Ammianus Marcellinus acriter infestat Eusebiam, ob hoc scelus, quod scilicet Helenam sororem Constantij Iuliani Cæsaris coniugem, Romam specie affectionis ductam, venenum bibere, per fraudem illexerit, ut quotiescunque concepisset, immaturum abijceret partum. Nam & pridem in Gallijs, cum marem genuisset infantem, hoc perdidit dolo, ut obstetrix corrupta mercede, mox natum præfecto, plus quam convenerat, umbilico, necaret. Tanta tamque diligens opera nauabatur, ne fortissimi viri soboles appareret. Sed Oratorem audiamus. Cicerone enim, in Cluentiana, laudat iudices, qui Milesiam quandam damnarint, quod, accepta ab hæredibus secundis pecunia, sibi ipsa medicamentis partum abegisset; additis rationibus, quod improbè fecisset, quæ spem parentis, memoriam nominis, subsidium generis, hæredem familiæ, designatum Reip. ciuem sustulisset: itaque pecuniam illam acceptam, non solutionem legatorum, sed mercedem abortionis esse appellandam. Ipse Quidius in tales exclamat:

*Que prima instituit teneros auellere fetus,
Militia fuerat digna perire sua.
Si mos antiquus placisset matribus idem,
Gens hominum vitio deperitura fuit.
Scilicet ut careat rugarum crimine venter,
Sternatur pugna tristis arena tua.*

P p p

Vestra

IV.

Theodor.
Priscian. ad
Victoriam
lib. 3.

Cic. orat.
pro A. Clu-
entio.

Ouid. lib. 2.
eleg. 14.